

ष्यति वै इति । प्रसिद्धं हि लोके कारणमभ्युद्यतं दृष्टवतः कार्यं भविष्यतीति विज्ञानम् ॥ तेज एव तत्पूर्वमात्मानसुद्धृतं दर्शयित्वाऽथानन्तरमपः सृजतेऽतोऽपसृष्टृत्वाद्भूयोऽङ्गस्तेजः । किञ्चान्यसदेतत्तेज एव स्तनयित्वा रूपेण वर्षहेतुर्भवति । कथं जङ्घाभिश्चोर्द्धगाभिर्विद्युद्भिस्तिरश्चीभिश्च तिर्यग्गताभिश्च महाह्लादाः स्तनयनशब्दाश्चरन्ति । तस्मान्नाहर्शनादाङ्गलौकिका विद्योतते स्तनयति वर्षिष्यति वा इत्याद्युक्ताथमतस्तेज उपास्तेति भा० ।

नैयायिकादयस्तु परमाणुविशेषेभ्य एव तस्योत्पत्तिः । तच्च द्विविधं नित्यमनित्यञ्च नित्यं परमाणुरूपमनित्यं द्वाणुकादि । प्रकारान्तरेण अनित्यमपि त्रिविधं देहेन्द्रियविषयभेदात् । देहः अयोनिजः वरुणचन्द्रलोकयोः श्रुत्यादिप्रसिद्धः इन्द्रियं रसनं शब्दादिषु मध्ये रसमात्रव्यञ्जकत्वात् तस्य जलयोत्वम् । इणुकादिकमारभ्य हिमकरकसिन्धुपर्यन्तं विषयः उपभोग्यत्वात् । सर्शसंख्यापरिमितिसंयोगविभागपरत्वापरत्वानोत्वद्यौ वेगः गुरुत्वं रूपं रसः स्नेहश्च जलस्येते चतुर्ह्यसमान्यविशेषगुणाः यथोक्तं “सर्शादयोऽद्यौ वेगश्च गुरुत्वञ्च द्रवत्वकम् । रूपं रसस्तथा स्नेहो वारिष्येते चतुर्ह्यसौ । वरुणःशुक्लोरसस्यशौ । जले मधुरशीतलौ । स्नेहस्तल द्रवत्वं तं सांसिद्धिकमुदाहृतम्” । नित्यतादि प्रथमवत् किन्तु देहमयोनिजम् इन्द्रियं रसनं सिन्धुहिमादिविषयो मतः” भाषा० । एवं स्थूलभूतजलस्य उपाधिभेदेन सुशुते गुणदोषादिविवेकाय भेदा दर्शिता यथा “पानोयसान्तरीक्षमनिर्देश्यरसमसृष्टं जीवनं तर्पणं धारणाश्चासजननं अमल्लं लामपिपासामदमूर्च्छातन्द्रानिद्रादाहप्रशमनभेकान्ततः पथ्यतमञ्च तदेवावनौ पतितमन्यतमं रससुपलभते स्थानविशेषान्नादीनदसरस्तङ्गागवापीकूपचुखटी प्रस्रवणोद्भिद्विकिरकेदारपल्लवादिषु स्थानेष्ववस्थितमिति । तत्र लोहितकपिलपाण्डुपीतनीलशुक्लेश्वनिप्रदेशेषु मधुराम्ललवणकटुतिक्तकषयायाणि यथासङ्गप्रसृष्टकानि सम्भवन्तीत्येके भाषन्ते तच्च न सम्यक् तत्र पृथिव्यादीनामन्योन्यानुप्रवेशकतः सलिलरसो भवत्युत्कर्षापकर्षेण तत्र स्वगुणभूयिष्यायां भूमावन्तं लवणञ्च । अम्बुगुणभूयिष्यायां मधुरम् । तेजोगुणभूयिष्यायां कटुकं तिक्तञ्च । वायुगुणभूयिष्यायां कषायञ्च । आकाशगुणभूयिष्यायांसव्यक्तरसमव्यक्तं ह्य्राकाशमित्यतस्तत्प्रधानमव्यक्तरसत्वात् तत्प्रेयमान्तरीक्षालाभे । तत्रान्तरीक्षं चतुर्विधम् । तद्यथा । धारं कारं तौषारं हैममिति । तेषां धारं प्रधानं लघु-

त्वात्तत्पुनर्द्विविधं गाङ्गं सासृष्टं चेति । तत्र गाङ्गमाश्वयुजे मासि प्रायशो वर्षति तयोद्दयोरपि परीक्षणं कुर्वीत शाल्योदनपिण्डमकुथितमविदग्धं रजतभाजनोपहितं वर्षति देवे वरुणकुर्वीत स यदि सुहृत्तं स्थितस्तादृश एव भवति तदा गाङ्गं पततीत्यवगन्तव्यं वरुणान्यत्वे सिक्थक्लेदे च सासृष्टमिति विद्यात्तल तदुपादेयम् । सासृष्टमप्याश्वयुजे मासि गृहीतं गाङ्गं पुनः प्रधानं तदुपाददीताश्वयुजे मासि, शुचिशुक्लविततपट्टैकदेशच्युतमथ वा हृष्यतलपरिभ्रष्टमन्यैर्वा शुचिभिर्भाजनैर्गृहीतं सौवर्णे राजते ऋणस्ये वा पात्रे निदध्यात्तत्सर्वकालसुपयुङ्गीत तस्यालाभे भौमम् । तच्चाकाशगुणबहुलं तत्पुनः सप्तविधम् । तद्यथा । कौपं नादेयं सारसं ताड्यागं प्रास्त्रवणमौद्भिदं चौष्टमिति तत्र वर्षासान्तरीक्षसौद्भिदं वा सेवेत महागुणत्वात् शरदि सर्वं प्रसन्नत्वात् हेमन्ते सारसं ताड्यागं वा, वसन्ते कौपं प्रास्त्रवणं वा शीघ्रेष्वेवं प्राष्टपि चौष्टमनवसनमिष्टं सर्वञ्चेति ॥ कोटमूलपुरीषाण्डश्वकोधप्रदूषितम् । त्रणपर्णोत्करयुतं कलुषं विषसंयुतम् ॥ योऽवगाहेत वर्षासु पिबेद्वापि नवं जलम् । स बाह्याभ्यन्तरान् रोगान् प्राप्नुयात्क्षिप्रमेव त ॥ तत्र यत् शैवालपङ्कहतत्णपद्मपत्रप्रभृतिभिरवच्छन्नं शशिसूर्यकिरणानिलैर्नाभिजुष्टं गन्धवर्षरसोपसृष्टञ्च तद्ग्रापन्नमिति विद्यात् ॥ तस्य सर्शरूपपरसगन्धवीर्यविपाकदोषाः षट् सम्भवन्ति । तत्र खरता पैच्छिल्यमौषण्णदन्तप्राहिता च सर्शदोषाः । पङ्कसिकताशैवालबहुवर्षता रूपदोषाः । व्यक्तरसता रसदोषः । अनिष्टगन्धता गन्धदोषः । यदुपयुक्तं त्रणागौरवम्बुलकफप्रसेकानापादयति स वीर्यदोषः । यदुपयुक्तं चिराद्विपच्यते विष्टभ्नाति वा स विपाकदोष इति । त एते आन्तरीक्षे न सन्ति ॥ व्यापन्नानामग्निक्थनं सूर्यातपप्रतापनं तप्रायःपिण्डसिकतालोद्भाषां वा निर्वापणं प्रसादनञ्च कर्त्तव्यं नागचर्मकोत्यलपाटलापुष्पप्रभृतिभिश्चाधवासनमिति ॥ सौवर्णे राजते ताम्ने कांसे मणिसये तथा । पुष्पावतंसं भौमे वा सुगन्धि सलिलं पिबेत् ॥ व्यापन्नं वर्जयेन्नित्यं तोयं यद्वाप्यनार्त्तवम् । दोषसञ्जननं हेतुतन्नाददीताहितन्तु तत् ॥ व्यापन्नं सलिलं यस्तु पिबतीहाप्रसादितम् । श्वयुषं पाण्डुरोगञ्च त्वग्दोषमविपाकताम् ॥ आसकासप्रतिश्यायशूलगुल्मोदराणि च । अन्यान्वा विषमान् रोगान् प्राप्नुयात् क्षिप्रमेव च ॥ तत्र सप्त कलुषस्य प्रसादनानि भवन्ति । तद्यथा । कतकगोभेदकविषमन्थिशैवालसूत्रस्त्राणि सुक्तामणिस्येति ।